

PER UNA ESTABILITZACIÓ JUSTA DE LES PERSONES EN ABÚS DE TEMPORALITAT CAP INTERINA AL CARRER, LES QUE HI SOM ENS QUEDEM!

La sentència del TJUE de 13 de juny de 2024 ha reafirmat el que ja va dir en la sentència del 22 de febrer. Ha deixat clar, de nou, allò que els sindicats i plataformes sotsignats hem denunciat reiteradament durant els darrers anys:

- No s'ha transposat correctament a la legislació estatal la Directiva 1999/70/CE per tal d'impedir que cap Administració Pública pugui mantenir el seu personal en una situació d'abús de temporalitat, i
- La Llei 20/2021 no és una eina adequada, conforme a la jurisprudència comunitària, per a resoldre el problema causat durant tants anys de negligir la normativa bàsica.
-

Quan es parla d'abús de temporalitat es barregen dos conceptes que estan relacionats, però que no fan referència al mateix. Per una banda, l'Administració ha incomplert el TREBEP, deixant de convocar processos selectius amb prou nombre de places, la diligència i la regularitat establertes per llei i, per tant, s'ha generat un percentatge excessiu de temporalitat. I, per altra banda, ha permès que aquest incompliment perjudiqui persones concretes, a les quals ha mantingut en una situació precària durant anys, impeding-los d'exercir un dret fonamental com és el de consolidar un lloc de treball digne i desenvolupar la mateixa carrera professional.

L'elevada temporalitat a les administracions públiques afecta l'estructura mateixa del sistema i perjudica la qualitat dels serveis públics, és a dir, atempta contra el dret de la ciutadania a l'accés a uns serveis públics de qualitat. La situació de precarietat laboral mantinguda en el temps i el deteriorament de les condicions de treball, suposa l'empitjorament dels serveis públics. Trobem exemples per tot arreu: el personal al servei dels menjadors escolars, la situació de les treballadores de les residències públiques per a la gent gran, la del personal sanitari, etc.

I no només això. S'ha contribuït a alimentar la idea que el dret a consolidar una plaça és contrari al principi de mèrit, capacitat i igualtat, generant una divisió fictícia i perversa entre el personal de carrera i el que no ho ha pogut ser per manca d'oportunitats. Mantenir la precarietat laboral suposa perjudicar la qualitat dels serveis públics amb l'objectiu final, potser, d'externalitzar-los o privatitzar-los.

Durant tots aquests anys de crisi, de retallades i de pandèmia, en els quals no hi ha hagut convocatòries regulars de processos selectius, qui ha estat sostenint els serveis a la ciutadania a la Generalitat, als Ajuntaments, a les Diputacions, als Consells Comarcals i a tots els ens que conformen el Sector Públic? Qui ha garantit l'atenció sanitària? Qui ha sostingut el sistema educatiu? Les places? No, les persones: personal interí o temporal, i funcionàries de carrera o laborals fixes, treballant totes elles braç a braç pel benestar comú de les treballadores i de la societat en general.

El procés d'accés a la funció pública és dur i imperfecte: exàmens memorístics allunyats de les necessitats reals i poc adequats per avaluar les competències laborals, temaris obsolets i **un nombre de places convocades insuficient per a dotar adequadament els serveis necessaris per atendre les necessitats socials**. Superar una oposició no garanteix saber fer la feina ni ser competent en el lloc de treball. Ara bé, el que sí que demostra segur que sabem fer la feina és haver-la estat fent bé durant anys, haver sabut donar resposta a les necessitats de la societat i haver mantingut dempeus el sistema dels serveis públics, malgrat les estratègies de precaritzadores i de retallades a la qual ha estat sotmès pels polítics d'aquest país.

Quan s'ha perpetrat un abús sistemàtic sobre unes persones que han estat durant anys al peu del canó, treballant en condicions precàries en els diferents sectors i sense possibilitats reals de consolidar la feina, l'únic que resta és la reparació. No estem parlant, doncs, d'un problema d'accés, estem parlant d'un frau de llei, massiu, que s'ha comès sobre un gran nombre de treballadors i treballadores públiques.

Davant d'una injustícia, cal fer justícia.

Les persones en abús de temporalitat no estem en situació d'igualtat envers la resta de persones a les quals pretén protegir el principi d'igualtat constitucional. La finalitat d'aquest principi era garantir que el procediment d'accés a la funció pública fos imparcial i estigués lliure de nepotisme. I cal preguntar-se, ho ha aconseguit?

El principi d'igualtat no pot ser un obstacle per fer justícia sobre unes persones que han estat víctimes durant anys, sobre les quals s'ha comès un frau, del qual són les mateixes Administracions les responsables, i no les persones que l'han patit. L'aplicació del principi d'igualtat requereix admetre que hi ha situacions que són desiguals, tractar-les com a tals i reparar-les.

Per què la legislació estatal i la catalana no contenen cap mesura adequada per impedir, prevenir i sancionar l'abús de temporalitat al sector públic, tal com li exigeix la Directiva 1999/70/CE, i com li està indicant el TJUE? Algú podia imaginar que la mateixa Administració cometria un abús tan gran, massiu, contra el seu personal? Ha estat irresponsabilitat o incompetència no transposar la normativa europea durant 25 anys?

Davant d'una injustícia manifesta, una de les vies per solucionar-la és, com ja s'ha fet en altres àmbits i moments, primer, reconèixer el problema i, després, posar els mecanismes que garanteixin una estabilització justa que permeti reparar els danys causats.

El procés concebut a la Llei 20/2021 ha servit per a estabilitzar algunes persones abusades, **però n'ha deixat moltes fora, ha provocat la destrucció de molts equips de treball i, en conseqüència, l'afectació sobre els serveis públics**. Durant els pròxims mesos la situació empitjorarà, ja que els processos selectius obligaran, almenys a l'Administració de la Generalitat, a canviar de lloc de treball a bona part del personal.

Per acabar, cal dir que **la majoria de persones que ja han estat cessades i les que ho seran en els pròxims mesos són dones, moltes d'elles majors de 50 anys**. Aquestes persones seran doblement victimitzades, per la situació reiterada d'abús i per les escasses possibilitats de reinserció laboral.

En aquests moments està en marxa diferents concursos de trasllats, que poden comportar centenars o milers d'interines acomiadades, en abús, i sense cap compensació.

També s'estan acomiadant a moltes companyes que treballen a l'administració local.

Encara som a temps de defensar els serveis públics i les condicions de treball a l'administració, evitant la precarietat, la temporalitat i les privatitzacions. **Incrementem el personal, la inversió pública en educació i en sanitat, recuperem serveis externalitzats i organitzem-nos per estabilitzar la plantilla en abús de temporalitat, l'actual i la que es preveu incorporar durant els pròxims vint anys.**

Per tot això, convoquem a tota la gent afectada i solidària a una **MANIFESTACIÓ** a Barcelona, el pròxim dissabte **14 de desembre**, a les 10.30 h, amb inici davant de la Seu de la Comissió Europea a Catalunya (Passeig de Gràcia amb C/Provença).

PER UNS SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT! PROU ABÚS DE TEMPORALITAT! CAP INTERINA AL CARRER! LES QUE HI SOM ENS QUEDEM!